

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 lutego 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 24 i art. 183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U z 2009 roku, nr 153, poz. 1227 ze zm.) przyznał wnioskodawczyni J. F. emeryturę od dnia 20 grudnia 2012 roku, to jest od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Wysokość świadczenia obliczona na podstawie art. 53 ww. ustawy wyniosła 1457,80 zł brutto miesięcznie.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kolejnych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1970 roku do 1992 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 70,74 %. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 26 lat, 10 miesięcy i 17 dni oraz nieskładkowe w ilości 8 miesięcy i 4 dni, to jest 8 miesięcy.

Wysokość emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej ustalono poprzez podzielenie zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanej kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie wnioskodawczyni przez dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach. Kwota zaewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 386,03 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła – 365.360,54 zł, średnie dalsze trwanie życia wyniosło 254,80 miesięcy, wyliczona kwota emerytury wyniosła 1.435,43 zł brutto miesięcznie.

Kwota świadczenia emerytalnego ustalona w myśl art. 183, to jest 35% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 (510,23 zł) i 65 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 (933,03 zł) wyniosła 1.443,26 zł brutto miesięcznie.

Organ rentowy podkreślił, że niniejszą decyzją przeliczono podstawę wymiaru z uwzględnieniem kwot wynagrodzeń za okresy od 28 listopada 2008 roku do 31 stycznia 2009 roku, od 10 marca 2009 roku do 31 maja 2009 roku, od 1 sierpnia 2009 roku do 31 marca 2010 roku, od 1 czerwca 2010 roku do 30 czerwca 2010 roku, od 1 lipca 2010 roku do 30 czerwca 2011 roku. Po dokonanych przeliczeniach nadal jako najkorzystniejszy pozostaje wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1970 do 1992 ustalony decyzją z dnia 28 grudnia 2012 roku. Organ rentowy podkreślił, że przedmiotowa decyzja uwzględniała również powyższe okresy w stażu pracy z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy zlecenia w PHU (...). (decyzja k. 27 – 28 akt ZUS)

Od powyższej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych J. F. złożyła odwołanie, wnosząc o jej zmianę oraz o przeliczenie wysokości świadczenia emerytalnego. Wnioskodawczyni wniosła o ustalenie prawidłowego okresu, od którego przysługuje jej prawo do emerytury, weryfikację wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia oraz o uwzględnienie do okresu nieskładkowego dodatkowych 4 dni. Wnioskodawczyni podniosła też, że organ rentowy nie uwzględnił przy wyliczeniu świadczenia okresu jej zatrudnienia na umowę o pracę w (...) Zakładach (...), który wynika z dokumentu w postaci świadectwa pracy z dnia 23 lipca 1973 roku. Wnioskodawczyni podkreśliła, że dokument ten nie był wcześniej podważany przez organ rentowy. Ponadto wniosła o zaliczenie do okresu składkowego okresu jej nauki i praktycznej nauki zawodu w (...) Szkole Zawodowej (...) w Ł. w latach 1967 – 1969 oraz pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od 20 grudnia 1952 roku do 7 lipca 1969 roku oraz o zaliczenie okresu pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy (zarówno częściowej jak i całkowitej) i zażądała wyrównania jej świadczenia rentowego za okres od 1 maja 2003 roku do 27 lipca 2011 roku.

Wnioskodawczyni podniosła, że w latach 2003 – 2011 bezpodstawnie wypłacano jej niższe świadczenie w postaci renty rodzinnej zamiast wyższego świadczenia – renty inwalidzkiej. Wskazała, że organ rentowy nie uwzględnił w wysokości jej świadczenia waloryzacji z 2012 roku. (odwołanie k. 2 – 3 verte)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania. Organ rentowy wskazał, że emeryturę przyznano wnioskodawczyni od dnia 20 grudnia 2012 roku, to jest od dnia, w którym osiągnęła ona 60 rok życia. Według ZUS przyjęty wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 70,74 % okazał się najkorzystniejszy.

Ponadto do obliczenia wysokości emerytury w myśl art.53 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyjęto okresy liczone w pełnych miesiącach. Organ rentowy podkreślił też, że okresy pobierania renty nie podlegają zaliczeniu do okresów składkowych i nieskładkowych w świetle ustawy emerytalnej. Odnośnie zaś okresu zatrudnienia wnioskodawczynie w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. to syndyk masy upadłości w dniu 18 czerwca 2012 roku przesłał do organu rentowego nowe świadectwo pracy, w którym potwierdził, że wnioskodawczynie świadczyła pracę w okresach od 7 lipca 1969 roku do 30 grudnia 1970 roku, od 5 maja 1971 roku do 26 lutego 1972 roku, od 13 listopada 1972 roku do 24 lipca 1973 roku i jednocześnie syndyk anulował uprzednio wystawione świadectwo pracy. Nadto organ wskazał, że przedłożono także zaświadczenie (...) dokumentujące uzyskiwanie wynagrodzeń w ww. okresie. Organ rentowy także wskazał, że na okoliczność zatrudnienia w (...) Szkole Zawodowej (...) w Ł. wnioskodawczynie nie przedstawiła żadnych dowodów w postaci np. umowy o pracę zawartej z zakładem pracy, który potwierdzałby wykonywanie pracy w okresie nauki, natomiast okresy wykonywania pracy na zasadzie umów zawartych z zakładem pracy a szkołą nie podlegają zaliczeniu do okresów składkowych. ZUS wskazał też, że okresy pracy w gospodarstwie rolnym mogą być przyjmowane wyłącznie w sytuacji, gdy okresy składkowe i nieskładkowe nie wystarczą do nabycia prawa do świadczenia (art. 10 ww. ustawy), co w przypadku J. F. nie zachodzi. (odpowiedź na odwołanie k. 14 - 15)

Na rozprawie w dniu 14 marca 2017 roku pełnomocnik wnioskodawczynie poparł odwołanie tylko w tym zakresie, że wniosł o zaliczenie okresu (...) Szkoły (...) do okresu składkowego oraz okresu pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, jako okresu składkowego i zaliczenie pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie 20 grudnia 1968 roku do 7 lipca 1969 roku Z. i H. D. (1) we wsi M. gmina W. powierzchnia B.. (protokół rozprawy z dnia 14.03.2017 r. oświadczenie pełnomocnika wnioskodawczynie 00:14:52)

Sąd ustalił co następuje:

J. F. urodziła się w dniu (...) (okoliczność bezsporna)

W okresie od 1 września 1967 roku do 30 czerwca 1969 roku wnioskodawczynie odbywała naukę w (...) Szkole (...) w Ł.. Szkoła została otwarta Zarządzeniem Ministra Oświaty z dnia 13 września 1958 roku nr 3 – 32/73/58 i podlegała Prezydium Rady Narodowej miasta Ł. Kuratorium O. Szkolnego w Ł.. Wnioskodawczynie jednocześnie uczyła się a także odbywała praktyki w różnych oddziałach zakładów piekarniczych na terenie Ł. oraz w pracowni szkolnej.

Wnioskodawczynie chodziła do szkoły i uczyła się, a dwa bądź trzy dni pracowała. Wnioskodawczynie w spornym okresie nie składała podana o urlop wypoczynkowy. W okresie wakacji letnich wnioskodawczynie nie uczyła się ani nie pracowała. Wnioskodawczynie nie dysponuje żadną umową o pracę z tego okresu. (zeznania świadka H. K. 00:24:17 – 00:32:01, zeznania świadka J. M. 00:32:01 – 00:36:37, zeznania wnioskodawczynie w części 00:38:44 – 00:54:05, świadectwo ukończenia (...) Szkoły Zawodowej z 27.06.1969 r. k.15 I plik akt ZUS, pismo Zespołu Szkół (...) k.103, pismo Kuratorium (...) w Ł. k.107, Zarządzenie Ministra Oświaty z dnia 13.09.1958 r. k.108, Zarządzenie Kuratorium O. Szkolnego miasta Ł. z dnia 15.09.1970 r. k.109, pismo Zespołu Szkół (...) z dnia 11.05.2017 r. k.111)

Brak jest akt osobowo – płacowych wnioskodawczynie za wskazany wyżej okres. (pismo Archiwum Państwowego w W. k. 100, pismo Zespołu Szkół (...) z dnia 11.05.2017 r. k.111)

W okresie od 24 stycznia 1996 roku do 30 kwietnia 2001 roku wnioskodawczynie pobierała rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, w okresie od 1 maja 2001 roku do 30 kwietnia 2003 roku oraz od 27 lipca 2011 roku do 31 grudnia 2012 roku rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, a od dnia 1 maja 2003 roku do 26 lipca 2011 roku rentę rodzinną. (decyzje k.19, k.68, k.6, k.39 – 40, k.110 akt ZUS)

J. F. była zameldowana na pobyt stały we wsi M. Gm. W. od urodzenia do dnia 11 czerwca 1969 r. (zaświadczenie z Urzędu Gminy W. z 30.08.2010 r. k.11 i 12 akt ZUS)

W rejestrze gruntów obrębu ewidencyjnego M. w latach 1965 – 1970 wykazany był ojciec wnioskodawczynie - H. D. (2) jako władający gruntem o powierzchni 6,843 ha. (zaświadczenie z Urzędu Gminy W. z 30.08.2010 r. k.13 i 14 akt ZUS)

W dniu 28 listopada 2012 roku wnioskodawczyni złożyła do ZUS wniosek o świadczenie emerytalne. (wniosek k.1 – 5 III plik akt ZUS)

Decyzją z dnia 28 grudnia 2012 roku organ rentowy na podstawie art.24 i 183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał J. F. zaliczkę na poczet świadczenia emerytalnego przysługującego od dnia 20 grudnia 2012 roku. Wysokość świadczenia obliczona na podstawie art.53 ww. ustawy wyniosła 1.457,80 zł. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1970 roku do 1992 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 70,74 %. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 26 lat, 10 miesięcy i 17 dni oraz nieskładkowe w ilości 8 miesięcy i 4 dni.

Natomiast wysokość emerytury na podstawie art.26 ww. ustawy ustalono poprzez podzielenie zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanej kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie wnioskodawczyni przez dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach. Kwota zaewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 386,03 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła – 365.360,54 zł, średnie dalsze trwanie życia wyniosło 254,80 miesięcy, wyliczona kwota emerytury wyniosła zaś 1.435,43 zł. Kwota świadczenia emerytalnego ustalona w myśl art.183, to jest 35% emerytury obliczonej na podstawie art.53 (510,23 zł) i 65 % emerytury obliczonej na podstawie art.26 (933,03 zł) wyniosła 1.443,26 zł. (decyzja k. 75 – 78 III plik akt ZUS)

Decyzją z dnia 20 grudnia 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego J. F.. Ustalony w oparciu o przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, to jest od 1 stycznia 1976 roku do 31 grudnia 1985 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 7 lat kalendarzowych od stycznia 1985 roku do grudnia 1991 roku wyniósł 77,90 %. Do ustalenia kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości 24 lat, 8 miesięcy i 22 dni oraz nieskładkowe w ilości 8 miesięcy, 4 dni. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniósł 121.671,44 zł. (decyzja k. 9 - 12 akt kapitałowych ZUS)

Na skutek odwołania wnioskodawczyni od wskazanej wyżej decyzji Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 5 czerwca 2014 roku w sprawie o sygn. akt VIII U 532/13 zmienił zaskarżoną decyzję ZUS w ten sposób, że ustalił, iż okresy zatrudnienia J. F. w (...) Zakładach (...) w Ł. od dnia 31 grudnia 1970 roku do dnia 4 maja 1971 roku i od dnia 27 lutego 1972 roku do dnia 12 listopada 1972 roku na podstawie umowy o pracę są okresami składkowymi, wnioski J. F. dotyczące wyrównania renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z waloryzacją za 2012 rok i o wyrównanie renty rodzinnej przekazał do organu rentowego w celu rozpoznania i wydania decyzji oraz oddalił odwołanie w pozostałej części. (wyrok SO w Łodzi z dnia 5.06.2014 r. k. 135 załączonych akt o sygn. VIII U 532/13)

Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie o sygn. akt III AUa 1075/14 oddalił apelację ubezpieczonej od wskazanego wyżej orzeczenia. (wyrok SA w Łodzi z dnia 9.06.2015 r. k. 175)

Decyzją z dnia 6 lutego 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 24 i 183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał wnioskodawczyni J. F. emeryturę od dnia 20 grudnia 2012 roku, to jest od osiągnięcia wieku emerytalnego. Wysokość świadczenia obliczona na podstawie art.53 ww. ustawy wyniosła 1.457,80 zł. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kolejnych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1970 roku do 1992 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 70,74 %. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 26 lat, 10 miesięcy i 17 dni oraz nieskładkowe w ilości 8 miesięcy i 4 dni. Natomiast wysokość emerytury na podstawie art.26 ustawy emerytalnej ustalono poprzez podzielenie zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanej kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie wnioskodawczyni przez dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach. Kwota zaewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 386,03 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła – 365.360,54 zł, średnie dalsze trwanie życia wyniosło 254,80 miesięcy, wyliczona kwota emerytury wyniosła 1.435,43 zł. Ostatecznie kwota świadczenia emerytalnego ustalona w myśl art.183, to jest 35%

emerytury obliczonej na podstawie art. 53 (510,23 zł) i 65% emerytury obliczonej na podstawie art.26 (933,03 zł) wyniosła 1.443,26 zł. Organ rentowy podkreślił, że niniejszą decyzją przeliczono podstawę wymiaru z uwzględnieniem kwot wynagrodzeń za okresy od 28 listopada 2008 roku do 31 stycznia 2009 roku, od 10 marca 2009 roku do 31 maja 2009 roku, od 1 sierpnia 2009 roku do 31 marca 2010 roku, od 1 czerwca 2010 roku do 30 czerwca 2010 roku, od 1 lipca 2010 roku do 30 czerwca 2011 roku. Po dokonanych przeliczeniach nadal jako najkorzystniejszy pozostaje wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1970 do 1992 ustalony decyzją z dnia 28 grudnia 2012 roku. Organ rentowy podkreślił, że przedmiotowa decyzja uwzględniała również powyższe okresy w stażu pracy z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy zlecenia w PHU (...). (decyzja k. 27 – 28 akt ZUS)

Decyzją z dnia 21 sierpnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ponownie ustalił wartość kapitału początkowego J. F.. Ustalony w oparciu o przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, to jest od 1 stycznia 1976 roku do 31 grudnia 1985 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 7 lat kalendarzowych od stycznia 1985 roku do grudnia 1991 roku wyniósł 77,90 %. Do ustalenia kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości 25 lat, 9 miesięcy i 11 dni oraz nieskładkowe w ilości 8 miesięcy i 4 dni, to jest 8 miesięcy. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniósł 125.642,44 zł. (decyzja k. 23 - 24 akt kapitałowych ZUS)

Kolejną decyzją z dnia 25 sierpnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przeliczył świadczenie emerytalne J. F.. Wysokość świadczenia obliczona na podstawie art.53 przytoczonej ustawy wyniosła 1.489,76 zł brutto miesięcznie. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kolejnych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1970 roku do 1992 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 70,95 %. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił okresy: składkowe w ilości 27 lat, 11 miesięcy i 6 dni oraz nieskładkowe w ilości 8 miesięcy i 4 dni, to jest 8 miesięcy. Natomiast wysokość emerytury na podstawie art.26 ustawy ustalono poprzez podzielenie zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanej kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie wnioskodawczyni przez dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach. Kwota zaewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 386,03 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła – 377.284,84 zł, średnie dalsze trwanie życia wyniosło 254,80 miesięcy, wyliczona kwota emerytury wyniosła 1.482,22 zł. Kwota świadczenia emerytalnego ustalona w myśl art.183, to jest 35% emerytury obliczonej na podstawie art.53 (521,42 zł) i 65 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 (963,44 zł) wyniosła 1.484,86 zł brutto miesięcznie. Należność za okres od 20 grudnia 2012 roku do 31 sierpnia 2014 roku ustalono w kwocie 882,20 zł wraz ze świadczeniem za wrzesień – 1568,96 zł po odliczeniu zaliczki na podatek w kwocie 205,00 zł oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 220,60 zł i ostatecznie Zakład przekazał na rachunek w banku kwotę 2.025,56 zł. Organ rentowy podkreślił, że przedmiotową decyzją do stażu pracy zgodnie z wyrokiem sądu z dnia 5 czerwca 2014 roku zostały doliczone okresy od 31 grudnia 1970 roku do 4 maja 1971 roku oraz od 27 lutego 1972 roku do 12 listopada 1972 roku i jednocześnie za te okresy przyjęto najniższe wynagrodzenie w j.g.u. (decyzja k. 33 – 34 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w dokumenty zawarte w aktach sprawy, w tym aktach rentowych ZUS oraz akt o sygn. VIII U 532/13, a także zeznania świadków i wnioskodawczyni w części w jakiej przypisano jej zeznaniom przymiot wiarygodności.

Sąd odmówił wiary w części zeznaniom wnioskodawczyni J. F. odnośnie jej twierdzeń, że między zakładem pracy oraz uczniem (...) była zawarta umowa o pracę o naukę zawodu. Brak jest bowiem jakichkolwiek dowodów potwierdzających wskazane okoliczności. Świadkowie przyznali, że nie mają wiedzy na temat tego, czy była zawierana z wnioskodawczynią jakakolwiek umowa.

Ponadto zeznania J. F. w niniejszym postępowaniu pozostają w oczywistej sprzeczności z jej zeznaniami złożonymi na przedmiotową okoliczność w sprawie o sygn. akt VIII U 532/13, gdzie wnioskodawczyni zeznała, że nie zawarła z zakładem pracy umowy o naukę zawodu i nie dysponuje żadną umową o pracę.

Nadto brak jest dokumentacji osobowo – płacowej wnioskodawczyni z tego okresu a z pisma Zespołu Szkół (...) w Ł. wynika, że brak jest informacji, czy w ramach nauki i praktyk w latach 1967 – 1969 (...) zawierała umowy z zakładem pracy w tym zakresie oraz, czy praktyki uczniów odbywały się w oparciu o umowę o naukę zawodu czy też nie. Wskazano, że nie ma dokumentacji stwierdzającej, gdzie wnioskodawczyni odbywała naukę zawodu.

Sąd zważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych oraz przeprowadzonej wyżej oceny dowodów, odwołanie wnioskodawczyni J. F. nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Stosownie do treści art.24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego, wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art.46, 47, 50, 50a i 50e i 184.

Zgodnie z treścią art.15 ust.1 przytoczonej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust.4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust.6 i art.176.

Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust.4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (ust.6). Według ust. 2a przytoczonego przepisu jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

W myśl art.26 ww. ustawy emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art.25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust.5 i art.183 cytowanej ustawy.

Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach. Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust.3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust.2. Tablice, o których mowa w ust.4, są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego.

Według art. 53 ust. 1 cytowanej ustawy emerytura wynosi:

- 1)24 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
 - 2)po 1,3 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
 - 3)po 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych
- z uwzględnieniem art. 55.

Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust.1 punkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy.

Stosownie do treści art.183 ust.1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 roku, z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobrali emeryturę na podstawie przepisów art.46 lub 50, o ile osoba ta nie była członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2012, wynosi:

- 1) 35% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz
- 2) 65% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

Stosownie do treści art.5 ww. ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości uwzględnia się, z zastrzeżeniem ust. 2-5, następujące okresy:

- 1) składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) nieskładkowe, o których mowa w art. 7.

Przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych (ust.2)

Z treści §22 ust.1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz.U. z 2011 roku, nr 237, poz.1412) jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności:

- 1)legitymacja ubezpieczeniowa;
- 2)legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

W postępowaniu sądowym nie obowiązują ograniczenia, co do środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku, II UKN 186/97, Legalis nr 31424, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2006 roku, I UK 115/06, Legalis nr 87324).

Zgodnie natomiast z dyspozycją art.6 k.c. to na odwołującej się spoczywał ciężar dowodowy w przedmiotowej sprawie, zatem to ona winna udowodnić okoliczności z których wywodzi skutki prawne.

J. F. reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika powinna była, więc przedłożyć dowody, na podstawie których możliwym byłoby zaliczenie do okresu składkowego okresu nauki w (...) Szkole (...) w Ł. od 1 września 1967 roku do 30 czerwca 1969 roku. Jednakże z przedmiotowego okresu brak jest dokumentacji osobowo – płacowej, a w tym dokumencie w postaci umowy o pracę o naukę zawartej przez ubezpieczoną z zakładem pracy, bądź świadectwa pracy, które potwierdzałyby wykonywanie pracy w czasie pobierania nauki. Z pisma Zespołu Szkół (...) w Ł. wynika, że brak jest informacji, czy w ramach nauki i praktyk w latach 1967 – 1969 (...) ubezpieczona zawierała umowy z zakładem pracy w tym zakresie oraz czy praktyki uczniów odbywały się w oparciu o umowę o naukę zawodu czy też nie. Wskazano, że nie ma dokumentacji stwierdzającej, gdzie wnioskodawczyni odbywała naukę zawodu. Sama wnioskodawczyni przyznała w swych zeznaniach, że nie dysponuje umową o naukę zawodu ze spornego okresu. Także zgłoszeni w niniejszym postępowaniu świadkowie nie potwierdzili, że wnioskodawczyni w spornym okresie podpisywała umowę o pracę o naukę zawodu. Okres pobierania nauki w zasadniczej szkole zawodowej, w ramach której w programie nauczania przewidziano praktyki zawodowe, nie jest tożsamym z zatrudnieniem jako młodocianego pracownika w rozumieniu art.60 ust.2 punkt 3 ww. ustawy o emeryturach i rentach. W odniesieniu

bowiem do wykazanego przez wnioskodawczynię okresu zatrudnienia jako młodocianego pracownika od 1 września 1967 roku do 30 czerwca 1969 roku to - w świetle obowiązujących wtedy przepisów ustawy z dnia 2 lipca 1958 roku o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudnienia młodocianych w zakładach pracy oraz wstępnym stażu pracy (Dz.U. Nr 45, poz. 226 ze zm.) - brak jest wymaganej indywidualnej umowy o naukę zawodu.

Nadto dowodzenie przez odwołującą tego okresu oparte zostało wyłącznie na jej twierdzeniach (przy czym w ugruntowanym w tej mierze orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że złożone w tak określonym przedmiocie oświadczenie ubezpieczonego dotyczące przebytych okresów składkowych i nieskładkowych nie stanowi jeszcze dowodu posiadania tych okresów - por. wyrok Sądu Najwyższego dnia 19 marca 1997 r. II UKN 42/97, Legalis nr 30844).

Brak jest zatem dowodów, z których wynikałoby, że wnioskodawczyni jako uczeń odbywała w (...) Szkole (...) w Ł. stałą praktyczną naukę zawodu, co potwierdzałoby tezę o zatrudnieniu ubezpieczonej w spornym okresie na umowę o pracę o naukę zawodu. Z zeznań wnioskodawczyni i świadków wynika natomiast, że poza pracą świadczoną w niektóre dni wnioskodawczyni uczęszczała też na zajęcia szkolne. Oprócz zatem zajęć praktycznych w ramach praktyk zawodowych ubezpieczona odbywała także zajęcia teoretyczne w warunkach szkolnych. Ponadto także z pism Zespołu Szkół (...) w Ł. wynika, że wnioskodawczyni odbywała praktyki nie tylko w zakładach pracy, ale także w pracowni szkolnej.

Zarówno z zeznań wnioskodawczyni jak i z zeznań świadków wynika, że wnioskodawczyni 2 lub 3 razy w tygodniu odbywała jedynie praktyki zawodowe i nie w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie korzystała nigdy z urlopu wypoczynkowego tylko miała wakacje szkolne w okresie letnim wynoszące dwa miesiące, kiedy to nie uczyła się ani nie pracowała.

Brak jest także podstaw do uwzględnienia okresów pracy wnioskodawczyni w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16 roku życia.

Zgodnie z treścią art.10 ust.1 punkt 3 ww. ustawy o emeryturach i rentach przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 roku okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, **jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art.5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.** W tej sytuacji Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko organu rentowego, że J. F. posiada wymagany okres ubezpieczeniowy do przyznania emerytury a zatem nie dolicza się do niego okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców zgodnie z dyspozycją przywołanego art.10 ustawy emerytalnej. Wspomniany okres nie został, bowiem wymieniony, jako składkowy bądź nieskładkowy a jest jedynie okresem uzupełniającym.

Sąd nie uwzględnił także okresu pobierania przez wnioskodawczynię renty z tytułu niezdolności do pracy i renty rodzinnej, gdyż w myśl art.6 ww. ustawy nie stanowi on okresu składkowego.

Mając na względzie wszystkie wskazane powyżej okoliczności, Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie J. F. jako bezzasadne.

(K.B.)

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni.

13.07.2017 r.